

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.5.2026
COM(2026) 186 final

2026/0101 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de determinare a criteriilor și a procedurii pentru stabilirea poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului Europei în ceea ce privește cererile de aderare a unor părți terțe la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică („Convenția de la Budapesta”)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică („Convenția de la Budapesta”) depuse de state care nu sunt membre ale Consiliului Europei și care nu au participat la elaborarea acesteia pentru a adera la Convenția de la Budapesta, în temeiul articolului 37 din convenția respectivă.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Budapesta

Convenția de la Budapesta (CETS 185) a fost semnată la 23 noiembrie 2001 la Budapesta, în Ungaria, și a intrat în vigoare la 1 iulie 2004. Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt părți contractante la această convenție, cu excepția Irlandei, care a semnat convenția, dar nu a ratificat-o încă. Relațiile dintre Uniune și Consiliul Europei se bazează pe Memorandumul de înțelegere dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană din 2007¹; Uniunea are statut de observator în cadrul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică („T-CY”).

Convenția de la Budapesta conține 48 de articole care prevăd (i) incriminarea anumitor comportamente – de la accesul ilegal, afectarea integrității datelor și a sistemelor până la fraudă informatică și la materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor; (ii) competențe procedurale de investigare a criminalității informatice și de securizare a probelor electronice în legătură cu orice infracțiune și (iii) o cooperare internațională eficientă. Convenția de la Budapesta este completată de un prim protocol adițional care acoperă incriminarea actelor de natură rasistă și xenofobă comise prin intermediul sistemelor informatice (CETS 189) și de un al doilea protocol adițional privind cooperarea internațională consolidată și divulgarea probelor electronice (CETS 224).

2.2. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei și grupurile sale de pregătire și Comitetul Convenției privind criminalitatea informatică

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei este organismul decizional statutar al Consiliului Europei. Rolul și funcțiile sale sunt definite în detaliu în capitolul IV din Statutul Consiliului Europei. Acesta este alcătuit din miniștrii afacerilor externe ai statelor membre. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei se reunește o dată pe an la nivel ministerial și o dată pe săptămână la nivel de miniștri delegați (reprezentanții permanenți ai statelor membre pe lângă Consiliul Europei).

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei este asistat de un birou și de grupuri subsidiare care se reunesc periodic pentru a analiza în profunzime anumite chestiuni înainte de luarea deciziilor. Aceste grupuri subsidiare sunt structuri de lucru informale ale miniștrilor delegați și nu au putere de decizie. Ele pregătesc deciziile care urmează să fie adoptate de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, în mod ideal fără dezbateri. Deciziile privind invitațiile de aderare la Convenția de la Budapesta sunt pregătite de GR-J (grupul de raportori pentru cooperarea juridică).

Comitetul Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) reprezintă părțile la Convenția de la Budapesta. În temeiul articolului 46 din Convenția de la Budapesta, consultarea comitetului respectiv urmărește să faciliteze utilizarea și punerea în aplicare

¹ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/mou_2007_en.pdf.

eficace a Convenției de la Budapesta, schimbul de informații și luarea în considerare a modificărilor viitoare.

2.3. Actul avut în vedere de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei și de Comitetul Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) care produce efecte juridice în Uniune

În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Convenția de la Budapesta, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului unanim al statelor contractante la convenție – prin intermediul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) –, poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului și care nu a participat la elaborarea acesteia să adere la Convenția de la Budapesta.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Se propune ca poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și al grupurilor sale de pregătire, precum și în cadrul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) în ceea ce privește aderarea statelor la Convenția de la Budapesta să fie stabilită în conformitate cu o abordare în două etape. În primul rând, prin prezenta decizie, care stabilește în anexa sa principiile directe și criteriile care trebuie aplicate atunci când se propune, într-o a doua etapă, poziția Uniunii cu privire la cererile de aderare specifice formulate de state terțe. În cea a doua etapă, Comisia va propune o poziție detaliată cu privire la fiecare cerere de aderare a statelor care nu sunt părți la Convenția de la Budapesta, în conformitate cu principiile directe și cu criteriile prevăzute în anexa la prezenta decizie. Comisia va transmite această poziție detaliată Consiliului, sub forma unui document scris, spre dezbateră și aprobare.

În prezent, Uniunea aplică o astfel de abordare în contextul procedurilor decizionale interne ale altor organizații internaționale, în special în sectorul transporturilor, în cadrul Comitetului de control al statului portului înființat în temeiul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului² și al Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale³.

Comisia propune procedura descrisă anterior datorită caracteristicilor procesului în cadrul Consiliului Europei în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția de la Budapesta depuse de state care nu sunt membre ale Consiliului Europei și care nu au participat la elaborarea acesteia pentru a adera la Convenția de la Budapesta, în temeiul articolului 37 din convenția respectivă.

În special, normele interne ale Consiliului Europei conferă, de regulă, statelor părți la Convenția de la Budapesta un interval de două luni în care să își exprime obiecțiile cu privire la o cerere de aderare la această convenție după ce secretariatul T-CY a transmis cererea tuturor statelor părți. Intervalul de timp foarte scurt dintre momentul în care statele părți primesc o cerere de aderare la Convenția de la Budapesta și momentul în care trebuie să ia o

² Decizia (UE) 2016/381 a Consiliului din 14 martie 2016 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului de control al statului portului înființat în temeiul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului (JO L 72, 17.3.2016, p. 53).

³ Decizia (UE) 2023/746 a Consiliului din 28 martie 2023 de stabilire a criteriilor și a procedurii de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul Organizației Aviației Civile Internaționale, în ce privește adoptarea sau modificarea de standarde internaționale și de practici recomandate, precum și pentru notificarea diferențelor față de standardele internaționale adoptate.

decizie în această privință poate periclita pregătirea și adoptarea în timp util de către Consiliu a unei decizii privind poziția Uniunii în temeiul articolului 218 alineatul (9) din tratat.

Pentru a asigura coerența poziției Uniunii pe parcursul întregului proces, procedura în două etape propusă ar trebui să se aplice deciziilor privind cererile de aderare la Convenția de la Budapesta, în temeiul articolului 37 din convenția respectivă.

Prin urmare, se propune adoptarea unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene pentru adoptarea unor astfel de decizii.

4. TEMEIUL JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE se aplică indiferent dacă Uniunea este sau nu membră a organismului în cauză sau parte la acordul respectiv⁴.

Noțiunea de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actele pe care Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, împreună cu grupurile sale de pregătire și cu Comitetul părților la Convenția de la Budapesta, este invitat să le adopte, și anume o decizie privind invitația adresată unui stat care nu este membru al Consiliului Europei și care nu a participat la elaborarea Convenției de la Budapesta de a adera la această convenție, constituie acte cu efecte juridice. În plus, fără a aduce atingere competenței Uniunii în alte domenii reglementate de Convenția de la Budapesta, cum ar fi incriminarea anumitor tipuri de comportamente, în conformitate cu dispozițiile articolului 23 din capitolul III („Cooperarea internațională”) din Convenția de la Budapesta, părțile cooperează între ele, în conformitate cu dispozițiile menționate, în cea mai mare măsură posibilă, în scopul investigațiilor sau al procedurilor privind infracțiunile legate de sistemele și datele informatice sau pentru colectarea de probe în format electronic privind o infracțiune. Acest lucru implică faptul că statele membre trebuie să coopereze în domeniile care intră în sfera de competență a Uniunii.

Actul avut în vedere nu aduce completări sau modificări cadrului instituțional al Convenției de la Budapesta.

Temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este, prin urmare, articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actul avut în vedere urmărește obiective și are componente care țin de domeniul cooperării judiciare în materie penală și al stabilirii unor norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul criminalității informatice.

Temeiul juridic material al deciziei propuse este, prin urmare, articolul 82 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (1) din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 82 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (1) din TFUE, coroborate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de determinare a criteriilor și a procedurii pentru stabilirea poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului Europei în ceea ce privește cererile de aderare a unor părți terțe la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică („Convenția de la Budapesta”)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (1), coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică („Convenția de la Budapesta”) a intrat în vigoare la 1 iulie 2004.
- (2) Statele membre sunt membre ale Consiliului Europei; toate statele membre, cu excepția Irlandei, sunt părți la Convenția de la Budapesta. Convenția de la Budapesta nu prevede posibilitatea ca Uniunea să devină parte la convenția respectivă.
- (3) În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Convenția de la Budapesta, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului unanim al statelor contractante la convenție, poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și care nu a participat la elaborarea acesteia să adere la Convenția de la Budapesta.
- (4) Procedura urmată în cadrul Consiliului Europei prevede o consultare a părților la Convenția de la Budapesta cu privire la deciziile referitoare la cererile de aderare la această convenție. Acordul unanim al părților trebuie obținut, prin intermediul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY), înainte ca Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei să decidă cu privire la aceste aspecte. Deciziile Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei sunt pregătite de un grup de pregătire denumit „GR-J” (grupul de raportori pentru cooperarea juridică). Pentru a implica pe deplin părțile care nu sunt membre ale Consiliului Europei în procedura privind aderarea altor state la Convenția de la Budapesta, este o practică obișnuită ca părțile la Convenția de la Budapesta să fie invitate să formuleze orice obiecție sau întrebare legată de deciziile privind cererile de aderare în etapa de consultare a părților. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei aprobă ulterior astfel de decizii fără dezbateri în cazul unui consens.
- (5) Conform acestei proceduri, orice stat care este parte la Convenția de la Budapesta poate formula o obiecție împotriva unei cereri de aderare la această convenție, împiedicând astfel efectiv un stat solicitant să adere la Convenția de la Budapesta. Nu este necesar să se explice motivele pentru care se formulează o obiecție.
- (6) Normele interne stabilite în mod informal în cadrul Consiliului Europei conferă, de regulă, părților la Convenția de la Budapesta un interval de două luni în care să își

exprime obiecțiile cu privire la o cerere de aderare la această convenție după ce Secretariatul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) a transmis cererea tuturor părților. Intervalul de timp foarte scurt dintre momentul în care statele părți primesc o cerere de aderare la Convenția de la Budapesta și momentul în care acestea trebuie să ia o decizie în această privință poate periclita pregătirea și adoptarea în timp util de către Consiliu a unei decizii privind poziția Uniunii în temeiul articolului 218 alineatul (9) din tratat.

- (7) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și al Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția de la Budapesta, întrucât convenția respectivă acoperă aspecte care țin de competența Uniunii.
- (8) Având în vedere perioada scurtă de timp dintre primirea unei cereri de aderare și decizia care urmează să fie luată cu privire la cererea respectivă de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei și de către Comitetul Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY), ar trebui instituită o procedură eficientă și ar trebui fixate obiectivele și criteriile care trebuie aplicate pentru a stabili poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția de la Budapesta, fără a se aduce atingere drepturilor și obligațiilor statelor membre în calitate de părți la Convenția de la Budapesta.
- (9) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii ar trebui să se bazeze pe un document transmis Consiliului de către Comisie în timp util pentru a permite dezbateră pe marginea documentului respectiv și aprobarea acestuia. Comisia ar trebui să pregătească acest document pe baza obiectivelor și a criteriilor stabilite în anexă și ar trebui să țină seama de materialele furnizate de Consiliul Europei, precum și de informațiile furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), după caz.
- (10) Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a începe pregătirea unui astfel de document de îndată ce primește confirmarea din partea secretariatului Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) că a fost primită o cerere de aderare pentru a permite, de asemenea, eventuale consultări adecvate în cadrul Consiliului. Documentul Comisiei ar trebui să indice dacă statele membre, în numele Uniunii, sunt invitate să sprijine sau să se opună unei cereri de aderare din partea unui stat care nu este parte la Convenția de la Budapesta, exprimând astfel o poziție cu privire la posibilitatea ca Consiliul Europei să trimită statului respectiv o invitație de aderare la Convenția de la Budapesta, și ar trebui prezentat în timp util pentru a permite dezbateră pe marginea documentului respectiv și aprobarea acestuia. Pe baza respectivului document al Comisiei, Consiliul ar trebui să stabilească poziția Uniunii în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția de la Budapesta.
- (11) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește cererile de aderare la Convenția de la Budapesta urmează să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt părți la Convenția de la Budapesta în cadrul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY), acționând împreună în interesul Uniunii, și de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului Europei în cadrul Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și al grupurilor sale de pregătire, acționând împreună în interesul Uniunii.

- (12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (13) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din,] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii,]. SAU
- [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.]
- (14) Prezenta decizie nu aduce atingere posibilității Consiliului de a adopta, la propunerea Comisiei, decizii în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului Europei, în special în domeniile care nu intră în sfera de aplicare a prezentei decizii, inclusiv în cazul în care competența partajată a Uniunii nu a fost încă exercitată.
- (15) În scopul punerii în aplicare a prezentei decizii, statele membre și Comisia ar trebui să acționeze în strânsă cooperare, în conformitate cu obligația lor de cooperare loială,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY), al Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și al grupurilor sale de pregătire, atunci când aceste organisme sunt invitate să adopte decizii cu privire la cererile de aderare la Convenția de la Budapesta depuse de state care nu sunt încă părți la convenția respectivă, se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 2 din prezenta decizie și cu obiectivele și criteriile prevăzute în anexa atașată la prezenta decizie.

Articolul 2

1. În cazul în care Comitetul Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY) este consultat, în conformitate cu articolul 37 din Convenția de la Budapesta, în legătură cu adoptarea de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a unei decizii cu privire la cererile de aderare la Convenția de la Budapesta ale statelor, astfel cum se menționează la articolul 1, Comisia transmite Consiliului, spre dezbateri și aprobare, în timp util înainte de încheierea consultării respective, un document care stabilește proiectul de poziție care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 1.

2. Documentul prezentat de Comisie în temeiul alineatului (1) trebuie să se bazeze pe obiectivele și criteriile stabilite în anexa la prezenta decizie și trebuie să țină seama de toate informațiile și materialele relevante furnizate de Consiliul Europei înaintea oricăror dezbateri și, dacă este cazul, de informațiile furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în

Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust).

3. Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 1, trebuie să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt părți la Convenția de la Budapesta în cadrul Comitetului Convenției privind criminalitatea informatică (T-CY), acționând împreună în interesul Uniunii, și de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului Europei în cadrul Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și al grupurilor sale de pregătire, acționând împreună în interesul Uniunii.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*